

Llicó 36

Reproducció i cria - Lúa dels
reproductors - - Consanguinitat i
reposament de sang - - Epoca i sistemes
d'aïllament - - Gestació i part -
Cura que deu tenir-se amb les mares -
Carris en les nines.

Reproducció i cria

Cria dels reproductors - - Toda explotació animal ha d'esser a base de conills sans i vigorosos i al encreus ben racats, que responguin exactament al fi que ens proposem. Al triar els reproductors ens fixarem en les seves condicions físiques i fisiològiques: brollarem animals ben conformats, i fills d'animals de fertilitat reconeguda, puja que aquesta és hereditària.

Podem ésser convenient quant comparem conills ~~para~~ com a reproductors poder-nos fer una idea de la seva edat, que podem conèixer d'una manera aproximada examinant la llargada de les ungles, que no tenen de depassar meua llargada del pel de les peus, o bé examinar l'articulació del genoll. Si els ossos que formen aquesta articulació al fregarlos donen la sensació d'estar separats, s'igue que'l conill és jove. Les dents com més vegues més vell és l'animal.

Als conills destinats a la reproducció, els muscels hauran una forma feta i massiva. Sense ésser robints que tinguis força genit, ull viu i peus regis.

De les femelles el factor més important és la fertilitat, i igualment que en les gallines, reconeguda que és una qualitat hereditària. Una conilla admet de tenir una ascendència d'alt grau de fertilitat, al encreus ella ha de posseir aquesta qualitat, per quina mitjà el més recomanable és comparar una conilla amb feta la seva fillada, puja que admet d'ulteriors nos de la fertilitat, ens podem fer càrrec de la menuda cura i cria dels petits.

Al es collir una femella com a reproductora, procurarem que tingui uns bons rònans, amples, el cap fi i folt, la pell fina, que és un signe de bona lletera, al pensar la pell que es separa bé del cos.

Selecció dels reproductors S'és cultivaran com a reproductors tots els coulls que reuniran les característiques racials. No usarem animals que encara estiguin creixent, ni massa vells. Dels reproductors massa joves usarem animals fidels que creixen difícilment. Eliminarem igualment de la reproducció tots els animals que begin faltar una molera o altre.

Utilitzarem preferentment com a reproductors els coulls primerencs, els nascuts en el primer o segon part de l'any, ja que creixen en la millor època de l'any, ~~seguint~~ per a poder-los proporcionar una abundant i bona alimentació de ventoses tendres, i creixen més regularment.

1924

~~Al escollir una femella com a reproductora, procurarem que tingui uns bons roenters, ample, el cap f. i petit, la pell fina que es separi bé del cos quant es penja, pica i signe de bona salut.~~

Consanguinitat i repescament de sang. - ^{Consanguinitat és el parentiu que uneix dos individus que tenen el mateix} Per a evitar la consanguinitat adquirirem les femelles en un lloc i els mascles en un altre. La consanguinitat durant moltes generacions porta sovint a una disminució en la potència reproductiva, i pot arribar fins a l'impotència.

Per a remeiar els inconvenients de la consanguinitat, introduïrem sempre que sigui possible un sang foraster, particularment el repescament de sang.

El repescament de sang pot fer-se de dues maneres: canviant els mascles i conservant les femelles o bé conservar els mascles i canviar les femelles.

El més fàcil i econòmic és canviar els mascles, però l'introduir un nou mascle, la seva influència ja no serà tan efectiva sobre tots els descendents de 10 femelles. Si el mascle té una bona qualitat es corre el perill de transmetre-la a un ^{determinat} nombre de femelles, a 10 per exemple.

Aquest inconvenient s'aminora si en lloc dels mascles canviam les femelles, però el més fàcil procurar-se un bon mascle que 10 femelles bones. En una explotació industrial, és convenient repescar la sang cada dos anys.

La disminució de vitalitat en una explotació industrial, adonats de reconèixer com a causa la consanguinitat hi ha un altre factor en joc com l'excés notable de cries que obliguem a produir a les conilles, la insuficiència de maternes minerals i substituïdes.

La consanguinitat fixa les bones qualitats, però també fixa les dolentes.

Espece i sistemes d'acoplament. - Abans de donar les conilles al mascle, observarem si reuneix les disposicions indispensables per a que l'unió dongui resultats positius. La conilleta

solament queda ferentada quant la femella el marde en estat de caldors, ja
d'aquests moments melitja sempre el marde, fatigant inutilment a u'aquest, i amb probabilitats que
fari mal a la femella, i inclis que l'arriui a matar

Si comprovem que les femelles resten estorades a la gavia, i posam els vidres una
mica caldre, i que flaireu els objectes i parts de la gavia, pregant-s'hi el cap, es veure
que la femella està en bona disposicio d'acceptar el marde. Adami la vulva ~~estava~~
humida, i neta i inflamada. Quant la posarem en presencia del marde, dessegues de moment
vol fugir, però al cap de pocs moments, queda quieta i aixeca els vidres.

Des a que la fecundacio es fari normalment, els reproduccions tindran aburgys
6 mesos. per aburgys petits, i ~~arriuen~~ ^{als 8. 10 dies - 15 dies!}

La femella que no queda plena, a ~~les tres setmanes~~, forma a caldar ~~en~~ en caldors. Si
ajudem la femella i el marde uns moments cada dia proseguem l'entrada en caldors de la femella.

En un coller individual procurarem en el possible fer coincidir en un mateix dia vari
naixements, a fi i efecte de facilitar la cura als collers, equilibrar els collers, en cas de
desigualtat de nombre d'una coller a l'altre.

Podem evitar les caldors de les femelles proporcionant-los hi civeta, fanel, juliver, etc.
Les femelles les posarem a la gavia del marde, mai a l'inversa, ja que l'olor de la gavia
del marde podria posar mal a la femella. Adami Si el marde el posam a la gavia de la
femella, aquest desorientat primer tendria de fer-se vivre del non local, i si la femella
mateix està civant, el marde brava els petits, el mes probable es que ls morregui i ls mati.

Nosies el marde: la femella solament els deixarem junts el temps necessari
per a efectuar-se l'acoplament, seguidament, els separarem, precisa que'l coller

observi el moment del crit. La millor hora es sempre el cap tard, es l'hora que ls muscles ventres mes desenvolhat el seu autor generica. Al muscle li deixarem fer dos salts, un d'uns tres, per a assegurar la fecundacio. Al moment del crit el mascle abandona la femella deixant-se corbe de costat i fent un petit crit. La femella s'allarga, quedant uns moments estirada sobre el ventre.

La gavia del mascle es aconsellable ferla tapada a fi d'evitar les indiscrecions exteriors per a la femella.

Un bon mascle ben alimentat pot mantenir noves femelles en un sol dia, pero no es mai aconsellable.

Podem considerar a una femella que queda plena per la palpacio del ventre. La femella que pués dos d'haver-la donat al mascle ventl maternal, per a continuar el joq regularment no ha queda fecundada. En canvi si ha queda plena pot començar a preparar el nin desde ls 15 dies.

1 El primer punt de la coulla, moltes vegades es dolent, ja sigui per negligencia de la partera, ja per escampar ls coullets per la gavia, i aquesto mencia de fruit.

Gestacio i part. - La gestacio dura 30-31 dies, i excepcionalment pot durar 34-35 dies.

Des dos abans de partir, cap alla ls 24 dies despres de la fecundacio, es netegara la gavia i se li posara un gas abundant de palla, i ja que aquest no pot socorre fins uns quatre dies despres d'hemerament, fins que ls coullets ja estiguin prou desenvolhats per a marxar del nin.

El nin no el farem fer en cocions ja que son insalubres i insans, la coulla fara el

